

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 289

fyrtiotredje årgången

16 november 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 2504/2000 av den 15 november 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 2505/2000 av den 15 november 2000 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den sextonde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1531/2000	3
Kommissionens förordning (EG) nr 2506/2000 av den 15 november 2000 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	4
Kommissionens förordning (EG) nr 2507/2000 av den 15 november 2000 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	6
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2508/2000 av den 15 november 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande operativa program i fiskerisektorn	8
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2509/2000 av den 15 november 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande beviljande av ekonomisk ersättning för återtag från marknaden av vissa fiskeriprodukter	11
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2510/2000 av den 15 november 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1406/97 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3066/95 för förvaltningen av en kvot för hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackning med ursprung i Ungern och som omfattas av KN-nummer 2309 10	16
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2511/2000 av den 15 november 2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1727/2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa spannmålsprodukter med ursprung i Ungern och om ändring av förordning (EG) nr 1218/96	18

★ Kommissionens förordning (EG) nr 2512/2000 av den 15 november 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1685/95 om upprättande av ett system för utfärdande av exportlicenser inom vinsektorn	21
Kommissionens förordning (EG) nr 2513/2000 av den 15 november 2000 om ändring av exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick	24
Kommissionens förordning (EG) nr 2514/2000 av den 15 november 2000 om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	26
Kommissionens förordning (EG) nr 2515/2000 av den 15 november 2000 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	27

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2000/706/EG:

★ Rådets beslut av den 7 november 2000 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen för skydd av Rhen	30
Konvention för skydd av Rhen	31

Kommissionen

2000/707/EG:

★ Kommissionens beslut av den 6 november 2000 om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för lagring i Frankrike, Italien och Förenade kungariket av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevaccin och om ändring av beslut 2000/112/EG [delgivet med nr K(2000) 3175]	38
--	----

2000/708/EG:

★ Kommissionens beslut av den 6 november 2000 om ändring för tredje gången av beslut 1999/507/EG om vissa skyddsåtgärder avseende vissa flyghundar, hundar och katter från Malaysia (Västmalaysia) och Australien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 3178]	41
--	----

2000/709/EG:

★ Kommissionens beslut av den 6 november 2000 om de minimikriterier som skall beaktas av medlemsstaterna när de utser organ enligt artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 3179]	42
--	----

Meddelande till läsarna (se omslagets tredje sida).

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2504/2000
av den 15 november 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

**till kommissionens förordning av den 15 november 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för
bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	104,9
	204	81,0
	999	93,0
0707 00 05	052	114,9
	628	146,0
	999	130,4
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 20 10	204	79,7
	999	79,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,7
	999	60,7
0805 30 10	052	65,6
	528	28,7
	600	75,6
	999	56,6
	052	112,5
0806 10 10	400	284,5
	504	255,8
	508	410,1
	632	22,0
	999	217,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	82,1
	052	87,5
	388	41,1
	400	70,9
	404	87,7
	999	73,9
0808 20 50	052	83,1
	064	55,6
	999	69,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2505/2000**av den 15 november 2000****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den sextonde delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1531/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 18.5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1531/2000 av den 13 juli 2000 om en stående anbudsinfördran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1531/2000 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara

utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den sextonde delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.
- (4) Förvaltningskommittén för socker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på den sextonde delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1531/2000 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 43,657 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 69.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2506/2000**av den 15 november 2000****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning 1527/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten

kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till förordning om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,32	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,36	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2507/2000
av den 15 november 2000
om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 18.5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 2459/2000 ⁽³⁾.
- (2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 2459/2000 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande

exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2038/1999, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 2459/2000 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 283, 9.11.2000, s. 6.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 november 2000 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	37,38 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	34,27 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	37,38 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	34,27 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	40,64
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	40,64
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	40,64
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.4 i rådets förordning (EG) nr 2038/1999.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2508/2000
av den 15 november 2000
om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande operativa program i fiskerisektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9.5 och 10.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EG) nr 104/2000 skall varje producentorganisation när fiskeåret inleds överlämna ett operativt program för att i förväg planera och styra leveranserna från deras medlemsstater.
- (2) Innehållet i det operativa programmet bör definieras så att producentorganisationerna kan uppfylla sina åtaganden. Därför bör det fastställas vad som skall ingå i saluföringsstrategin, fångstplanen och produktionsplanen både för producentorganisationerna för fiske och producentorganisationerna för vattenbruk.
- (3) Det är nödvändigt att producentorganisationerna säkerställer den inre disciplinen så att det operativa programmet kan genomföras. Påföljderna måste stå i proportion till överträdelsen och medlemmarna måste informeras om den i förväg.
- (4) För att säkerställa att åtgärderna fungerar på ett effektivt sätt bör det fastställas en tidsplan för när producentorganisationerna skall ha lämnat in och de behöriga nationella myndigheterna skall ha godkänt de operativa programmen.
- (5) Producentorganisationerna bör beviljas ett förskott för att klara av vissa ekonomiska kostnader som uppkommit i samband med att operativa program upprättats.
- (6) Det bör införas bestämmelser om att det skall överlämnas en rapport om genomförandet av det operativa programmet vid fiskeårets slut för att göra det möjligt för producentorganisationerna att bedöma hur effektiva deras operativa program har varit och för att göra det möjligt för de nationella myndigheterna att besluta om huruvida ekonomisk ersättning bör betalas.

- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiskeriprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Saluföringsstrategi och fångstplan för producentorganisationer för fiske

Artikel 1

För arterna i bilagorna I och IV till förordning (EG) nr 104/2000 skall den saluföringsstrategi som avses i artikel 9.1 a i den förordningen omfatta följande:

- a) Antalet registrerade medlemmar i producentorganisationen på fiskeårets första dag enligt artikel 9.1 i denna förordning.
- b) Antalet och typen av fiskefartyg som tillhör en producentorganisation på fiskeårets första dag.
- c) Produktionsmängd och interventioner per art under det föregående fiskeåret.
- d) Producentorganisationens totala omsättning under det föregående fiskeåret.
- e) Den kvot som producentorganisationen har tilldelats för varje art.
- f) Andelen fisk i procent som under det föregående fiskeåret sålts via auktioner eller på annat sätt.
- g) En strategi för att förbättra eller bibehålla kvaliteten på de produkter som omhändertas av producentorganisationen eller dess medlemmar.
- h) Frivillig produktmärkning eller annan säljfrämjande verksamhet.
- i) Föreslagna nya avsättningsmöjligheter eller andra handelsmöjligheter.

Artikel 2

1. De arter som utgör en betydande del av en producentorganisationens landningar skall vara de arter som bidrar till

- a) minst 5 % av producentorganisationens totala produktion under det föregående fiskeåret i mängd eller värde för arter som omfattas av fångstkvoter som fastställts i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3760/92 ⁽²⁾, eller

⁽¹⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

b) minst 10 % av producentorganisationens totala produktion under det föregående fiskeåret i mängd eller värde för arter som inte omfattas av de fångstkvoter som avses i a.

2. För de arter som avses i artikel 9.1 b i förordning (EG) nr 104/2000 och som uppfyller kraven i punkt 1 i denna artikel, skall fångstplanen omfatta en vägledande plan för leveranser under hela fiskeåret som är baserad på tendenserna under säsongen (pris, produktion och efterfrågan) på marknaden.

3. Fångstplanen får förenklas om det inte finns några problem på marknaden, särskilt återtag.

4. Om någon annan än producentorganisationerna upprättar fångstplaner i en medlemsstat får producentorganisationen hänvisa till dessa planer.

Förekomsten av sådana planer befriar emellertid inte producentorganisationen från att vidta ytterligare åtgärder för att reglera sina medlemmars tillgång enligt artikel 5.

KAPITEL II

Saluföringsstrategi och produktionsplan för producentorganisationer för vattenbruk

Artikel 3

För arterna i bilaga V till förordning (EG) nr 104/2000 skall den saluföringsstrategi som avses i artikel 9.1 a i den förordningen omfatta följande:

- Antalet registrerade medlemmar i producentorganisationen på fiskeårets första dag enligt artikel 9.1 i denna förordning.
- Volymen av de arter som fångats under det föregående fiskeåret.
- Genomsnittligt försäljningspris för de berörda arterna under det föregående fiskeåret.
- Producentorganisationens totala omsättning under det föregående fiskeåret.
- Den odlingsmetod som används.
- Högsäsongerna för produktion och försäljning.
- En strategi för att förbättra eller bibehålla kvaliteten på de produkter som omhändertas av producentorganisationen eller dess medlemmar.
- Frivillig produktmärkning eller annan säljfrämjande verksamhet.
- Marknadsbedömning med förslag till nya avsättningsmöjligheter eller andra handelsmöjligheter.

Artikel 4

Den produktionsplan som avses i artikel 9.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 104/2000 skall omfatta en vägledande plan för tillgången under fiskeåret som är baserad på

säsongsbetonade produktionsfaktorer och förväntade marknadstendenser.

KAPITEL III

Åtgärder som skall tillämpas på arterna i bilagorna I, IV och V till förordning (EG) nr 104/2000

Artikel 5

I det operativa program som avses i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 104/2000 skall orsakerna till eventuella återkommande marknadsproblem under senare fiskeår anges, och de förebyggande åtgärder som vidtagits för att anpassa tillgången skall specificeras.

Artikel 6

1. Producentorganisationen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att försöka avhjälpa situationen om marknadsvillkoren utvecklas på ett sådant sätt att

a) återtagen i procent av de kvantiteter som utbjuds till försäljning under en månad ökar med fem procentenheter jämfört med det genomsnittliga återtaget i procent under de föregående tre månaderna, eller

b) andra allvarliga problem på marknaden inträffar.

De produkter som återtagits för att beviljas förädlingsstöd enligt artikel 23 och artikel 24.4 i förordning (EG) nr 104/2000 skall inte betraktas som återtag för de ändamål som avses i denna punkt.

2. Producentorganisationen skall underrätta medlemsstatens behöriga myndigheter om varje åtgärd som vidtas i enlighet med punkt 1. En översyn av det operativa programmet skall inte vara nödvändig om inte medlemsstatens behöriga myndigheter kräver det.

Artikel 7

En förteckning över de påföljder som avses i artikel 9.1 d i förordning (EG) nr 104/2000 skall upprättas av producentorganisationen och göras tillgänglig för samtliga medlemmar i organisationen.

Påföljderna skall stå i proportion till överträdelsen.

Artikel 8

De oförutsedda omständigheter som avses i artikel 9.1 andra stycket i förordning (EG) nr 104/2000 skall vara händelser som är oberoende av producentorganisationens åtgärder och som påverkar marknaden för de berörda arterna.

KAPITEL IV**Förfarandefrågor***Artikel 9*

1. Fiskeåret skall löpa i 12 månader och skall i normala fall börja den 1 januari, om det inte är motiverat med en annan period eller ett annat startdatum som överenskommits med medlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Producentorganisationen skall överlämna sitt operativa program inom sju veckor efter fiskeårets början. Producentorganisationen skall omedelbart genomföra programmet.

3. Den berörda medlemsstaten skall godkänna det operativa programmet inom tolv veckor efter fiskeårets början.

Om medlemsstaten kräver att producentorganisationen ändrar programmet i betydande utsträckning, får tidsplanen för godkännande förlängas med ytterligare två veckor.

Artikel 10

Efter det att den berörda medlemsstaten har godkänt det operativa programmet, och senast fyra månader efter fiskeårets början, får den bevilja ett förskott på 50 % av värdet på den ekonomiska ersättning som beviljats producentorganisationen enligt artikel 10.1 i förordning (EG) nr 104/2000, förutsatt att producentorganisationen har ställt en säkerhet på minst 105 % av förskottsbeloppet.

Artikel 11

1. Det antal fartyg som används för att beräkna det belopp som avses i artikel 10.2 a i förordning (EG) nr 104/2000 skall vara det totala antal medlemsfartyg som tillhör producentorganisationen på fiskeårets första dag.

2. Producentorganisationens representativitet som används för att beräkna det belopp som avses i artikel 10.2 b i förordning (EG) nr 104/2000 skall fastställas på grundval av uppgifter från det fiskeår som föregår det fiskeår för vilket det operativa programmet har upprättats.

3. Den femårsperiod som avses i artikel 10.1 andra och tredje stycket och i bilaga VII till förordning (EG) nr 104/2000 skall vara lika med fem sådana fiskeår som avses i artikel 9.1 i denna förordning.

Artikel 12

Producentorganisationen skall upprätta en rapport om sin verksamhet och senast sju veckor efter fiskeårets slut skicka denna till medlemsstatens behöriga myndigheter. Rapporten skall innehålla följande:

- a) En marknadsrapport om de arter som omfattas av det operativa programmet, som skall vara inriktad på eventuella svårigheter som erfarits på marknaden under fiskeåret, de åtgärder som vidtagits för att bemästra dessa svårigheter såsom de som krävs enligt artikel 6, inbegripet påföljder som beslutats och, vid behov, anledningen till att producentorganisationen inte har kunnat bemästra dessa svårigheter.
- b) En kopia av producentorganisationens bestämmelser under första fiskeåret som programmet genomförts liksom eventuella ändringar av dessa bestämmelser.
- c) En förteckning över de påföljder som producentorganisationen har fastställt enligt artikel 7.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2509/2000**av den 15 november 2000****om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande beviljande av ekonomisk ersättning för återtag från marknaden av vissa fiskeriprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 21.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 104/2000, som från och med den 1 januari 2001 ersätter rådets förordning (EEG) nr 3759/92⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2792/1999⁽³⁾, föreskrivs att medlemsstaterna skall ge ekonomisk ersättning till producentorganisationer som återtar vissa produkter från marknaden. Genom den förordningen justeras den ekonomiska ersättningsnivån och den särskilda ekonomiska ersättningen för exceptionella förhållanden tas bort. Det är nu lämpligt att fylla ut den ram som fastställs genom förordning (EG) nr 104/2000 genom att meddela tillämpningsföreskrifter och genom att upphäva den gällande tillämpningsföreskriften i detta ämne, nämligen kommissionens förordning (EEG) nr 3902/92⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1338/95⁽⁵⁾.
- (2) I rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter⁽⁶⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 323/97⁽⁷⁾, anges i artikel 6.1 att produkter av kvalitet B inte skall omfattas av rätten till ekonomiskt stöd som beviljas genom interventionssystemet inom den gemensamma organisationen av marknaden. Då endast kvalitetsprodukter i kategorierna Extra och A berättigar till ekonomisk ersättning vid återtag enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 104/2000, bör beräkningen av de kvantiteter som berättigar till denna ekonomiska ersättning utgå från dessa produktkategorier.
- (3) För att i så hög grad som möjligt uppmuntra åtgärder för att skapa stabilitet på marknaden, bör de producentorganisationer som inte respekterar gemenskapens återtagspris under hela fiskeåret inte komma i fråga för denna ekonomiska ersättning.

- (4) De närmare villkoren för tillämpningen av den toleransmarginal som anges i artikel 21.1 a i förordning (EG) nr 104/2000 bör fastställas för att säkerställa normala konkurrensförhållanden mellan producentorganisationerna. För att säkerställa öppenhet på marknaden bör toleransmarginalens användning ges tillfredsställande publicitet.
- (5) Eftersom efterfrågan kan variera under den tid försäljningen pågår, bör produkterna inte återtas från marknaden innan de saluförts. Ekonomisk ersättning bör endast ges för produkter som efter att ha saluförts i normal ordning inte har kunnat finna en köpare till gemenskapens återtagspris.
- (6) För fisk för vilken förädlingsstöd har beviljats enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 104/2000, bör ekonomisk ersättning inte kunna komma i fråga under några omständigheter.
- (7) Om de gemensamma saluföringsnormer som anges i artikel 2 i förordning (EG) nr 104/2000 följs på ett konsekvent sätt, utgör detta en avgörande faktor vid prisbildningen och ett marknadsstabiliserande bidrag. Därför bör ekonomisk ersättning endast ges för stödbemyndigande kvantiteter förutsatt att normerna följts under hela fiskeåret för alla de kvantiteter av produkten i fråga som saluförts av producentorganisationen eller dess medlemmar.
- (8) Den ekonomiska ersättningen får inte betalas ut förrän vid fiskeårets slut. För att underlätta producentorganisationernas verksamhet bör förskott kunna beviljas om säkerhet ställs. Regler bör fastställas för beräkning av förskotten på den ekonomiska ersättningen och säkerhetens storlek.
- (9) I kommissionens förordning (EG) nr 1925/2000 av den 11 september 2000 om fastställande av avgörande händelser för de växelkurser som skall tillämpas vid beräkningen av vissa belopp som följer av de mekanismer som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 104/2000 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter⁽⁸⁾ fastställs den avgörande händelsen för den växelkurs som skall tillämpas vid beräkningen av den ekonomiska ersättningen. Denna växelkurs bör också påverka beräkningen av förskotten på den ekonomiska ersättningen.

⁽¹⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 388, 31.12.1992, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 392, 31.12.1992, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT L 129, 14.6.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 334, 23.12.1996, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 8.

⁽⁸⁾ EGT L 230, 12.9.2000, s. 7.

- (10) Ersättning bör även kunna beviljas för fisk som saluförts och återtagits av producentorganisationer eller deras medlemmar i en annan medlemsstat. Därvid bör myndigheterna i den medlemsstat där fisken saluförts och återtagits eller förädlats utfärda ett intyg och överlämna en kopia av detta.
- (11) Identifieringen av fiskefartyg har underlättats och gjorts säkrare genom att hänvisningar till fartygets namn har ersatts av hänvisningar till fartygets nummer i fartygsregistret. Det intyg som skall utfärdas vid landning i annan medlemsstat bör ändras så att producentorganisationerna måste hänvisa till det interna fartygsregistret.
- (12) För att kunna kontrollera att siffrorna i ansökningarna om ekonomisk ersättning motsvarar de kvantiteter som faktiskt har saluförts och återtagits, bör varje medlemsstat införa ett kontrollsystem. Kommissionen bör informeras om dessa kontrollsystem för att säkerställa att lagstiftningen följs på ett korrekt sätt.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiskeprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kvantiteter av produkter som enligt artikel 21.3 a i förordning (EG) nr 104/2000 berättigar till ekonomisk ersättning skall bara beräknas på grundval av kvantiteter av kvaliteten Extra eller A i de saluföringsnormer som fastställts i enlighet med artikel 2 i den förordningen.

Artikel 2

1. Ekonomisk ersättning skall ges till producentorganisationer förutsatt att dessa tillämpar och säkerställer att deras medlemmar tillämpar gemenskapens återtagspris under hela fiskeåret när produkterna saluförs för första gången, i enlighet med villkoren i artikel 21.1 a och 21.1 c i förordning (EG) nr 104/2000.

2. Om tillämpningen av den toleransmarginal som anges i artikel 21.1 a i förordning (EG) nr 104/2000 skulle leda till att producentorganisationerna i ett visst område fastställer olika nivåer på återtagspriset för samma produktkategori, får var och en av dessa organisationer välja en prisnivå som fastställts av en annan producentorganisation i samma område med verkan

från och med den dag då denna nivå börjar tillämpas och för den berörda perioden.

3. Det återtagspris som en producentorganisation fastställt med tillämpning av toleransmarginalen skall gälla för alla kvantiteter som saluförs av den organisationen eller dess medlemmar, även sådana som saluförs utanför organisationens verksamhetsområde.

En producentorganisation eller någon av dess medlemmar som säljer sina produkter i ett annat verksamhetsområde än det egna, får dock tillämpa antingen sin egen återtagsprisnivå, som inte får vara lägre än prisnivån i det berörda området, eller en av de prisnivåer som de producentorganisationer som är etablerade i området fastställt efter att eventuellt ha tillämpat toleransmarginalen.

4. I återtagspriset får inte ingå omkostnader som uppkommit efter det att produkterna har landats, med undantag av transportkostnader som är förbundna med försäljning på auktion eller på kaj.

Artikel 3

1. De producentorganisationer som tillämpar toleransmarginalen på gemenskapens återtagspris skall underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är erkända om vilken nivå på återtagspriset som fastställts för varje produktkategori i hela deras verksamhetsområde minst två arbetsdagar innan det börjar tillämpas.

Om en producentorganisation avser att ändra toleransmarginalens tillämpningsperiod eller nivån på återtagspriset, eller avser att använda den möjlighet som anges i artikel 2.2, skall den underrätta de behöriga myndigheterna om detta minst två arbetsdagar innan beslutet börjar tillämpas.

Alla beslut enligt denna punkt skall tillämpas i minst fem arbetsdagar.

2. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten skall se till att all information som lämnats enligt punkt 1 utan dröjsmål offentliggörs i enlighet med regional sedvana.

3. Genom undantag från rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ och för de ändamål som avses i denna skall lördagar, söndagar och allmänna helgdagar betraktas som arbetsdagar, förutsatt att saluföringen sker enligt artikel 4.1 c.

Artikel 4

1. Kvantiteter som återtagits från marknaden skall kunna komma i fråga för ekonomisk ersättning endast om

- a) de har fångats av en medlem av en producentorganisation,
- b) de har saluförts
 - i) genom en producentorganisation, eller
 - ii) av en medlem i enlighet med gemensamma bestämmelser som fastställs av producentorganisationen enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 104/2000,

⁽¹⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

- c) de före återtagandet bjudits ut till försäljning till alla intressenter i enlighet med regional och lokal sedvana, varvid det konstaterats att det inte funnits någon köpare till det pris som fastställts i enlighet med artikel 21.1 a i förordning (EG) nr 104/2000,
- d) det inte lämnats in någon ansökan om förädlingsstöd och det inte betalats ut något förädlingsstöd för dem enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 104/2000.

2. För att ekonomisk ersättning skall beviljas för stödberättigande kvantiteter enligt punkt 1, skall alla de kvantiteter av produkten eller produktgruppen som under fiskeåret saluförts av producentorganisationen eller dess medlemmar i förväg ha klassificerats enligt de saluföringsnormer som fastställs i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 104/2000.

Artikel 5

1. Den ekonomiska ersättningen skall på ansökan betalas ut till producentorganisationerna efter slutet av varje fiskeår.
2. Producentorganisationerna skall senast fyra månader efter det berörda fiskeårets slut överlämna sina ansökningar om utbetalning av den ekonomiska ersättningen till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten.
3. De nationella myndigheterna skall betala ut den ekonomiska ersättningen senast inom åtta månader efter fiskeårets slut.

Varje medlemsstat skall underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om namnet på och adressen till det organ som ansvarar för att bevilja den ekonomiska ersättningen.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall efter ansökan från en producentorganisation varje månad bevilja ett förskott på den ekonomiska ersättningen, förutsatt att den sökande har ställt en säkerhet som motsvarar 105 % av förskottsbeloppet.

Förskotten skall beräknas enligt den metod som anges i bilaga I.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

Artikel 7

Om en producentorganisation eller någon av dess medlemmar saluför sina produkter i en annan medlemsstat än den där den är erkänd, skall den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten efter ansökan och utan dröjsmål till den berörda organisationen eller dess medlem utfärda ett intyg, vars innehåll skall överensstämma med förlagan i bilaga II; samtidigt skall den tjänstevägen skicka en kopia av detta intyg till det organ i den andra medlemsstaten som ansvarar för att bevilja ekonomisk ersättning.

Ansökningar om utfärdande av intyg skall överlämnas till den behöriga myndighet som är berörd omedelbart efter det att produkterna bjudits ut till försäljning.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall införa ett system för att kontrollera att de uppgifter som lämnas i bidragsansökningarna motsvarar de kvantiteter som producentorganisationen i fråga faktiskt har salufört och återtagit från marknaden.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits enligt punkt 1 så snart dessa beslutats och i vart fall senast den 31 januari 2001.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om befintliga åtgärder som genomför punkt 1 senast den 31 januari 2001.

Artikel 9

Kommissionens förordning (EEG) nr 3902/92 skall upphöra att gälla.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

BERÄKNING AV FÖRSKOTT PÅ EKONOMISK ERSÄTTNING ⁽¹⁾

Art:

Månad:

- A. Kvantitet i färskhetskategori Extra eller A som utbjuds till försäljning mellan den 1 januari och den sista dagen i månaden: kg
- B. Kumulerad återtagen kvantitet för färskhetskategori Extra eller A under samma period: kg
- C. Genomsnittlig andel som återtagits under samma period: % (B/A × 100)

Första intervallet: 85 % ersättning

$$\text{Ekonomisk ersättning} = (\text{återtagningspris} \times 0,85 - \text{standardvärde})$$

D1. Total återtagen kvantitet som faller inom intervallet (högst 4 % av de produkter som utbjuds till försäljning)

Månad	Återtag per kategori och storleksklass (kg)	Belopp som skall betalas tillbaka i euro ⁽¹⁾	Växelkurs den 22 i föregående månad	Belopp som skall betalas tillbaka i nationell valuta
Totalt				

⁽¹⁾ Belopp (i euro) per månad: totalt belopp som skall betalas tillbaka för varje kategori och storleksklass, multiplicerat med de kvantiteter som återtagits för dessa kategorier och storleksklasser.

Andra intervallet: 55 % ersättning ⁽²⁾

$$\text{Ekonomisk ersättning} = (\text{återtagningspris} \times 0,55 - \text{standardvärde})$$
D2. Total återtagen kvantitet som faller inom intervallet (mellan 4 % och 8 % ⁽³⁾) av de produkter som utbjuds till försäljning)

Månad	Återtag per kategori och storleksklass (kg)	Belopp som skall betalas tillbaka i euro ⁽¹⁾	Växelkurs den 22 i föregående månad	Belopp som skall betalas tillbaka i nationell valuta
Totalt				

⁽¹⁾ Belopp (i euro) per månad: totalt belopp som skall betalas tillbaka för varje kategori och storleksklass, multiplicerat med de kvantiteter som återtagits för dessa kategorier och storleksklasser.

Tredje intervallet: ingen ersättning

Månatligt förskott

Månadens förskott motsvarar summan av förskotten för de olika intervallen

1	2	3
Totalt uppskattat förskott (intervall 1 + 2)	Kumulerat förskott från föregående månader	Förskott som skall betalas ut för månaden i fråga (1 - 2)

⁽¹⁾ Om det är nödvändigt kan beräkningen grunda sig på preliminära uppgifter (som skall korrigeras under de följande två månaderna).

⁽²⁾ Denna andel skall vara 75 % 2001 och 65 % 2002.

⁽³⁾ Denna andel skall utgöra 10 % för alla pelagiska arter i bilaga I till förordning (EG) nr 104/2000 (långfenad tonfisk av arten *Thunnus alalunga*, sill av arten *Clupea harengus*, sardiner av arten *Sardina pilchardus*, makrill av arterna *Scomber scombrus* och *Scomber japonicus*, samt ansjovis av släktet *Engraulis* spp.).

BILAGA II

MEDLEMSSTAT:

Intyg utfärdat enligt artikel 7

1. Sökande

a) Producentorganisation (namn och adress):

.....

b) Medlem som företrädar organisationen (namn):

.....

c) Nummer i det interna fartygsregistret:

.....

2. Såld kvantitet i kg för varje produkttyp:

3. Datum:

4. Tillämpades gemenskapens återtagspris (se artikel 20.1 i förordning (EG) nr 104/2000) på de kvantiteter som anges i punkt 2?

ja	nej
----	-----

Tillämpades det regionala återtagspriset (se artikel 20.2 i ovannämnda förordning)?

ja	nej
----	-----

5. Av de kvantiteter som anges i punkt 2 återtogs följande kvantiteter från marknaden så att ekonomisk ersättning kunde beviljas:

a)	Produkt	Produktkategori	Kvantitet per produktkategori (kg)
.....			
.....			
.....			

b) De återtagna produkterna avyttrades på följande sätt, enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1501/83 ⁽¹⁾:

Produkt	Kvantitet (kg)	Form av avyttring
.....		
.....		
.....		

Originaldokumentet är avsett för den producentorganisation eller den medlem i en sådan organisation som anges i punkt 1.

En kopia skall gå till det organ som ansvarar för att bevilja ersättning i den medlemsstat där producentorganisationen i punkt 1 har sitt säte.

.....

(Den sökandes underskrift) (Underskrift/stämpel för den behöriga myndigheten i medlemsstaten)

⁽¹⁾ EGT L 152, 10.6.1983, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2510/2000**av den 15 november 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1406/97 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3066/95 för förvaltningen av en kvot för hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackning med ursprung i Ungern och som omfattas av KN-nummer 2309 10**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1727/2000 av den 31 juli 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Ungern ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Jämfört med de koncessioner som beviljades genom kommissionens förordning (EG) nr 1406/97 ⁽²⁾ föreskrivs i förordning (EG) nr 1727/2000 nya koncessioner för vissa jordbruksprodukter med ursprung i Ungern, särskilt i fråga om en tullkvot för hund- och kattfoder i detaljhandelsförpackning med KN-nummer 2309 10.
- (2) Enligt dessa nya koncessioner avskaffas vissa tullar för produkterna i fråga, och kvoten ökas den 1 juli varje år med en fast kvantitet.
- (3) Det är därför nödvändigt att ändra förordning (EG) nr 1406/97 med verkan den 1 juli 2000.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1406/97 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 1 skall följande stycke läggas till:

"De tillämpliga tullsatserna för import till gemenskapen av produkter med KN-numren 2309 10 51 och 2309 10 90 skall emellertid avskaffas från och med den 1 juli 2000."

- 2) Bilagan skall ersättas med följande:

"BILAGA

Följande årliga kvantiteter som får importeras från Ungern under det KN-nummer som anges i den här bilagan skall omfattas av en nedsättning av tullsatsen med 20 % av den tillämpliga tullsats som anges i Gemensamma tulltaxan.

De tillämpliga tullsatserna för import av produkter med KN-numren 2309 10 51 och 2309 10 90 med ursprung i Ungern skall emellertid avskaffas.

⁽¹⁾ EGT L 198, 4.8.2000, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 194, 23.7.1997, s. 10.

(ton)			
KN-nummer	Varubeskrivning	Årliga kvantiteter	
2309 10	Hund- och kattfoder i detaljhandelsförpackning	Från den 1 juli 1997 till den 30 juni 1998	12 430
		Från den 1 juli 1998 till den 30 juni 1999	12 995
		Från den 1 juli 1999 till den 30 juni 2000	13 560
		Från och med den 1 juli 2000	14 125
		Årlig ökning från och med den 1 juli 2001	1 415"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2511/2000**av den 15 november 2000****om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1727/2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa spannmålsprodukter med ursprung i Ungern och om ändring av förordning (EG) nr 1218/96**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1727/2000 av den 31 juli 2000 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt Europaavtalet med Ungern ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EG) nr 1727/2000 har Europeiska gemenskapen åtagit sig att för varje regleringsår från och med den 1 juli 2000 fastställa importkvoter med nolltullsats för 400 000 ton vete av medelkvalitet eller av hög kvalitet enligt kriterierna i kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽³⁾, respektive 2 500 ton maltkorn. Kvantiteterna skall vid början av varje regleringsår ökas med 40 000 respektive 250 ton i förhållande till de kvantiteter som fastställdes för föregående regleringsår.
- (2) För att importen av de spannmålsprodukter som omfattas av dessa tullkvoter skall skötas rätt och inte ske i spekulativt syfte bör importlicenser utfärdas för denna import. Dessa licenser bör inom ramen för fastställda kvantiteter utställas på de berörda begäran efter betänketid och i förekommande fall, efter fastställande av en nedsättningskoefficient för de begärda kvantiteterna.
- (3) För att garantera en god förvaltning av dessa kvoter bör tidsfrister för inlämnande av licensansökningarna fastställas, liksom, trots vad som sägs i artiklarna 8 och 19 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ⁽⁴⁾, vilka

uppgifter som bör finnas med på ansökningarna och på licenserna.

- (4) För att ta hänsyn till leveransvillkoren bör importlicenserna gälla från och med utfärdandedagen till och med slutet av månaden efter den månad då licenserna utfärdades.
- (5) För att säkra en effektiv förvaltning av kvoten krävs det dels att importlicenserna inte kan överlåtas, dels att säkerheten för importlicenserna fastställs till ett relativt högt belopp, trots vad som sägs i artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2110/2000 ⁽⁶⁾.
- (6) Av samma anledning är det nödvändigt med ett snabbt och ömsesidigt informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna om vilka kvantiteter som omfattas av ansökningar och vilka kvantiteter som importeras.
- (7) Enligt uppgifterna i bilaga A.b till förordning (EG) nr 1727/2000 skall det durumvete som importeras inom ramen för kvoten vara av medelhög eller hög kvalitet enligt förordning (EG) nr 1249/96. I detta syfte bör det föreskrivas bestämmelser för att säkra att den importerade produkten uppfyller dessa kvalitetskrav och, framför allt, att en särskilt säkerhet skall ställas.
- (8) Det bör erinras om att återbetalning av importavgifter på det vete med ursprung i Ungern av medelhög eller hög kvalitet enligt förordning 1249/96 som avses i punkt I i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1218/96 ⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 32/98 ⁽⁸⁾, i den version som gällde innan denna förordning trädde i kraft, och som importeras med licenser som sökts från och med den 1 juli 2000, bör ske enligt bestämmelserna i artiklarna 878–898 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽⁹⁾ om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1602/2000 ⁽¹⁰⁾.
- (9) I förordning (EG) nr 1218/96 föreskrivs tillämpningsföreskrifter för import av viss spannmål med ursprung i Ungern inom ramen för de kvoter som öppnats genom rådets förordning (EG) nr 3066/95 ⁽¹¹⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 2435/98 ⁽¹²⁾. Dessa bestämmelser behövs inte längre. Förordning (EG) nr 1218/96 bör därför ändras så att dessa bestämmelser utgår.

⁽¹⁾ EGT L 198, 4.8.2000, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT L 250, 5.10.2000, s. 23.

⁽⁷⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 51.

⁽⁸⁾ EGT L 5, 9.1.1998, s. 4.

⁽⁹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 188, 26.7.2000, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽¹²⁾ EGT L 303, 13.11.1998, s. 1.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Vid import av durumvete med KN-nummer ex 1001 10 00 och vanligt vete med KN-nummer ex 1001 90 99 med ursprung i Ungern av medelhög eller hög kvalitet enligt bilaga I till förordning (EG) nr 1249/96 och som beviljats nolltullsats enligt förordning (EG) nr 1727/2000 om införande av en tullkvot för denna produkt (löpnummer 09.4718), krävs en importlicens som utfärdats enligt denna förordning.

2. För import av malkorn med KN-nummer ex 1003 00 90 med ursprung i Ungern och som beviljats nolltullsats enligt förordning (EG) nr 1727/2000 om införande av en tullkvot för denna produkt (löpnummer 09.4762), krävs en importlicens som utfärdats enligt denna förordning.

3. De produkter som avses i denna artikel skall övergå till fri omsättning vid uppvisande av antingen det varucertifikat EUR.1 som utfärdats av det exporterande landet enligt protokoll nr 4 till det Europaavtal som ingåtts med nämnda land eller en försäkran som utfärdats av exportören enligt samma protokoll.

Artikel 2

1. Ansökningarna om importlicens skall inlämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna senast kl. 13.00 (belgisk tid) den andra måndagen varje månad. Varje licensansökan skall avse en kvantitet som inte får överstiga den kvantitet som under det berörda regleringsåret är tillgänglig för import av produkten i fråga.

Ansökan om licens för import av vanligt vete eller durumvete skall uppfylla de villkor som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1249/96, begriper skyldigheten att ställa en särskild säkerhet dagen för godkännandet av ansökan om utsläppande på marknaden.

2. Samma dag skall de behöriga myndigheterna, enligt förlagan i bilagan, meddela kommissionen den totala summan av de kvantiteter som angetts i ansökningarna om importlicens, senast kl. 18.00 (belgisk tid) via faxnummer (32-2) 295 25 15.

Dessa uppgifter skall lämnas separat från uppgifter om andra ansökningar om importlicenser för spannmål, med uppgift om denna förordnings nummer och titel, enligt förlagan i bilagan.

3. Om ansökningarna under en viss dag tillsammans med summan av de kvantiteter som beviljats för varje berörd produkt sedan regleringsårets början överstiger kvoten för det berörda regleringsåret, skall kommissionen senast den tredje arbetsdagen efter det att ansökningarna lämnades in, fastställa en enhetlig nedsättningskoefficient för de kvantiteter som omfattades av ansökningarna den dagen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall licenserna utfärdas den femte arbetsdagen efter det att ansökan lämnades in. Samma dag skall de behöriga myndigheterna meddela kommissionen den totala summan av de kvantiteter som angetts i ansökningarna om importlicens, senast kl. 18.00 (belgisk tid) via faxnummer (32-2) 295 25 15.

5. Enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall licensens giltighetstid räknas från och med dagen för det faktiska utfärdandet.

Artikel 3

Beträffande durumvete och vanligt vete skall bestämmelserna i artikel 6 i förordning (EG) nr 1249/96 tillämpas när det gäller frisläppande av den särskilda garanti som avses i artikel 2.1 b i denna förordning.

Artikel 4

Genom undantag från artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1162/95 skall importlicenserna vara giltiga till och med slutet av månaden efter den månad då licenserna utfärdades.

Artikel 5

Genom undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får de rättigheter som följer med importlicenser inte överlätas.

Artikel 6

Genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergått till fri omsättning inte överskrida den kvantitet som anges i fält 17 och 18 på importlicensen. Siffran "0" skall därför anges i fält 19 i licensen.

Artikel 7

Ansökningarna om importlicens och importlicenserna skall innehålla följande:

- a) I fält 8 ursprungslandets namn. Licensen innebär förpliktelse att importera från Ungern.
- b) I fält 20 någon av följande uppgifter:
 - Reglamento (CE) n° 2511/2000
 - Forordning (EG) nr. 2511/2000
 - Verordnung (EG) Nr. 2511/2000
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2511/2000
 - Regulation (EC) No 2511/2000
 - Règlement (CE) n° 2511/2000
 - Regolamento (CE) n. 2511/2000
 - Verordening (EG) nr. 2511/2000
 - Regulamento (CE) n.º 2511/2000
 - Asetus (EY) N:o 2511/2000
 - Förordning (EG) nr 2511/2000.

- c) I fält 24 skall tullsatsen för importen anges som "nolltullsats".

Artikel 8

Genom undantag från artikel 10 a och 10 b i förordning (EG) nr 1162/95 skall säkerheten vara 30 euro per ton för de importlicenser som avses i denna förordning.

Artikel 9

Förordning (EG) nr 1218/96 ändras på följande sätt:

- 1) Titeln skall ersättas med följande text:

"Kommissionens förordning (EG) nr 1218/96 av den 28 juni 1996 om den partiella befrielse från importavgifter för vissa spannmålsprodukter som fastställs i avtalen mellan

Europeiska gemenskapen och Republiken Polen, Tjeckiska republiken, Slovakiska republiken, Republiken Bulgarien och Rumänien".

- 2) Första stycket i artikel 1 skall ersättas med följande:

"De produkter som anges i bilagan till denna förordning med ursprung i Republiken Polen, Tjeckiska republiken, Slovakiska republiken, Republiken Bulgarien och Rumänien skall delvis befrias från importavgift för de kvantiteter och de procentsatser som anges i bilagan till denna förordning."

- 3) I bilagan skall punkt I utgå.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

FÖRLAGA TILL DET MEDDELANDE SOM AVSES I ARTIKEL 2.2

Importkvoter för vete och korn med ursprung i Republiken Ungern som öppnats genom förordning (EG) nr 1727/2000

Spannmål	Kvotens löpnummer	Ansökt kvantitet (ton)
Vanligt vete KN-nr ex 1001 90 99	09.4718	
Durumvete KN-nr ex 1001 10 00	09.4718	
Korn KN-nr ex 1003 90 00	09.4762	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2512/2000
av den 15 november 2000
om ändring av förordning (EG) nr 1685/95 om upprättande av ett system för utfärdande av
exportlicenser inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den
17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av mark-
naden för vin ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning
(EG) nr 1622/2000 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 63 och 64 i denna,
och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2425/2000
av den 31 oktober 2000 om ändring av sektor 15 i
bilaga I till förordning (EEG) nr 3846/87 om upprät-
tandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruks-
produkter ⁽³⁾ anpassades nomenklaturen på grund av
den nya situationen inom sektorn för vin efter det att
förordning (EG) nr 1493/1999 trädde i kraft. Denna
anpassning avser främst beteckningar för de varor för
vilka ett antal koder har strukits. Därför är det nödvän-
digt att också justera bilagorna I och Ia till kommissio-
nens förordning (EG) nr 1685/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad

genom förordning (EG) nr 2739/1999 ⁽⁵⁾, där dessa
koder delas in i kategorier och produktgrupper.

- (2) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1685/95 ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ersättas med bilaga I till denna förordning.
2. Bilaga Ia skall ersättas med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella*
tidning.

Den skall tillämpas från och med den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 12.7.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 328, 22.12.1999, s. 60.

BILAGA I

"BILAGA I

Kod	Kategori
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8"

BILAGA II

"BILAGA Ia

Produktgrupper enligt artikel 4.2 första stycket andra strecksatsen i förordning (EG) nr 800/1999

Produktkod i nomenklaturen för jordbruksprodukter för exportbidrag	Grupp
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	C
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	D
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	F
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	G
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	I
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	J
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	K"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2513/2000
av den 15 november 2000
om ändring av exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000⁽²⁾ särskilt artikel 18.5 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2422/2000⁽³⁾.
- (2) Tillämpningen av bestämmelserna och kriterierna i förordning (EG) nr 2422/2000, i dess ändrade lydelse, på de uppgifter som kommissionen har tillgång till

innebär att de nu gällande exportbidragen bör ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d, f och g i förordning (EG) nr 2038/1999, exporterade i obearbetat skick, och som fastställs i bilagan till förordning (EG) nr 2422/2000 skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 8.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 november 2000 om ändring av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	40,64 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	40,64 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	77,22 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	40,64 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	40,64 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4064 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2514/2000
av den 15 november 2000
om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 18.5 a och artikel 18.15 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) De exportbidragssatser som från och med den 1 november 2000 gäller för de produkter som förtecknas i bilagan, och som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2431/2000 ⁽³⁾.

- (2) Tillämpningen av de bestämmelser och kriterier som fastställs i förordning (EG) nr 2431/2000 på den information som kommissionen för närvarande har tillgång till, medför att de exportbidrag som för närvarande gäller bör ändras i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som fastställs i förordning (EG) nr 2431/2000 ändras i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 november 2000 om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

Produkt	Bidragssats i EUR/100 kg	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker:	40,64	40,64

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 28.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2515/2000
av den 15 november 2000
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerar, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de represen-

tativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet	10,54	0,54
	av låg kvalitet	40,06	30,06
1002 00 00	Råg	35,68	25,68
1003 00 10	Korn, för utsäde	35,68	25,68
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	35,68	25,68
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	58,45	48,45
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	58,45	48,45
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	35,68	25,68

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 1.11.2000–14.11.2000)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (euro/ton)	137,35	133,10	110,78	96,94	191,18 (**)	181,18 (**)	115,01 (**)
Tillägg för golfen (euro/ton)	—	17,50	10,30	5,75	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/ton)	28,53	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 euro per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Stora sjöarna.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 21,30 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 31,75 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/ton (HRW2)
-
- 0,00 euro/ton (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 7 november 2000

om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen för skydd av Rhen

(2000/706/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1, artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 77/586/EEG ⁽²⁾ ingick gemenskapen konventionen för skydd av Rhen mot kemisk förorening samt tilläggsprotokollet till avtalet undertecknat i Bern den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.
- (2) Vid det 25:e mötet med samordningsgruppen för Internationella kommissionen för skydd av Rhen ansåg strandstaterna att det var nödvändigt att utarbeta en ny konvention för skydd av Rhen och att inleda förhandlingar i detta syfte.
- (3) Europeiska kommissionen har deltagit i dessa förhandlingar på gemenskapens vägnar i enlighet med de förhandlingsdirektiv som rådet har givit, och förhandlingarna avslutades i januari 1998.
- (4) På grundval av förhandlingsresultaten beslutade rådet i mars 1999 att gemenskapen skulle underteckna den nya konventionen för skydd av Rhen om den kom till stånd,

och godkände konventionens undertecknade på gemenskapens vägnar. Den nya konventionen för skydd av Rhen undertecknades den 12 april 1999 i Bern (Schweiz).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konventionen för skydd av Rhen godkänns på gemenskapens vägnar.

Texten till konventionen bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att deponera godkännandeinstrumentet hos regeringen i Schweiziska edsförbundet i enlighet med artikel 17 i konventionen.

Utfärdat i Bryssel den 7 november 2000.

På rådets vägnar

D. VOYNET

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT L 240, 19.9.1977, s. 35.

ÖVERSÄTTNING

KONVENTION FÖR SKYDD AV RHEN

REGERINGARNA I

FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLAND,
REPUBLICEN FRANKRIKE,
STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA
SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

OCH EUROPEISKA GEMENSKAPEN

har ingått denna konvention med beaktande av följande: Parterna är angelägna om att arbeta för en hållbar utveckling av Rhens ekosystem utifrån ett allsidigt synsätt och med beaktande av de naturrikedomar som floden, dess bankar och alluvialzoner utgör.

De avtalsslutande parterna är angelägna om att bygga ut sitt samarbete när det gäller att bevara och förbättra Rhens ekosystem.

De avtalsslutande parterna åberopar sig på Konventionen av den 17 mars 1992 för skydd och nyttjande av gränsöverskridande floder och internationella sjöar och på Konventionen av den 22 september 1992 för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten.

De avtalsslutande parterna tar hänsyn till det arbete som utförts inom ramen för Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening samt tilläggsprotokollet av den 3 december 1976.

De avtalsslutande parterna anser att man måste fortsätta arbetet på att förbättra den vattenkvalitet som uppnåtts genom Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot kemisk förorening och genom handlingsprogrammet "Rhen" av den 30 september 1987.

De avtalsslutande parterna är medvetna om att det är nödvändigt att återställa Rhen även med hänsyn till behovet av att bevara och förbättra ekosystemet i Nordsjön.

De avtalsslutande parterna är medvetna om Rhens betydelse som europeisk sjöfartsled och om den betydelse dess olika användningsområden i övrigt har.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna konvention avses med

a) *Rhen*:

Rhen från Untersees utlopp samt i Nederländerna flodarmarna Bovenrijn, Bijlands Kanaal, Pannerdensch Kanaal, IJssel, Nederrijn, Lek, Waal, Boven-Merwede, Beneden-Merwede, Noord, Oude Maas, Nieuwe Maas och Scheur samt Nieuwe Waterweg fram till baslinjen som den definieras i artikel 5 i förening med artikel 11 i Förenta nationernas havsrättskonvention, Ketelmeer och IJsselmeer,

b) *kommissionen*:

Internationella kommissionen för skydd av Rhen (International Commission on the Protection of the Rhine, ICPR).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Tillämpningsområdet för denna konvention omfattar

a) *Rhen*,

b) det grundvatten som växelverkar med Rhen,

c) de vatten- och markekosystem vilka växelverkar med Rhen eller vilkas växelverkan med Rhen skulle kunna återupprättas,

d) Rhens avrinningsområde i den mån som dess föroreningar har skadliga effekter på Rhen,

e) Rhens avrinningsområde i den mån som det är av betydelse för att förebygga högvatten och skydda mot översvämningar längs Rhen.

Artikel 3

Mål

Genom denna konvention sätter de avtalsslutande parterna upp följande mål:

1) Att sörja för en hållbar utveckling av Rhens ekosystem med betoning på följande åtgärder:

a) Att upprätthålla och förbättra Rhens vattenkvalitet, inbegripet kvaliteten på suspenderade ämnen, sediment och grundvatten, vilket åstadkoms bland annat genom att

— i görigaste mån förebygga, minska eller undanröja föroreningar i form av skadliga ämnen och näringsämnen från punktkällor (t.ex. industriföretag och tätorter), diffusa källor (t.ex. jordbruk och trafik) samt föroreningar som härrör från grundvatten och sjöfart,

— trygga och förbättra säkerheten vid industrianläggningar och förebygga incidenter och olyckor.

- b) Att skydda artpopulationerna och artmångfalden och att minska föroreningar i form av ämnen som är skadliga för organismer.
 - c) Att bevara, förbättra och återställa vattenområdets naturliga funktion; att sörja för en vattenreglering som tar hänsyn till den naturliga bottentransporten och som är gynnsam för växelverkan mellan floden, grundvattnet och alluvialzonerna; att bevara, skydda och reaktivera alluvialzonerna som naturliga högvattenområden.
 - d) Att bevara, förbättra och återställa livsmiljöerna så att de har så naturlig form som möjligt för det vilda växt- och djurlivet i vattnet, på flodbädden och på flodbankarna, liksom i intilliggande områden; här ingår också att förbättra fiskarnas livsmiljö och att se till att de återigen kan vandra fritt.
 - e) Att sörja för en miljöriktig och rationell förvaltning av vattenresurserna.
 - f) Att ta hänsyn till miljöaspekterna i samband med vattenregleringsprojekt, t.ex. för skydd mot översvämningar, för sjöfarten och för utbyggnad av vattenkraften.
- 2) Att trygga framställningen av dricksvatten från Rhens vatten.
 - 3) Att förbättra sedimentkvaliteten så att muddringsmaterial kan tömmas och spridas ut utan att det skadar miljön.
 - 4) Att genom ett samlat och helhetsinriktat tillvägagångssätt förebygga högvatten och åstadkomma skydd mot översvämningar med beaktande av kraven på skydd av miljön.
 - 5) Att bidra till återställandet av Nordsjön i anslutning till övriga åtgärder för skyddet av detta hav.

Artikel 4

Principer

De avtalsslutande parterna skall för det aktuella ändamålet vägledas av följande principer:

- a) Försiktighetsprincipen.
- b) Principen om förebyggande åtgärder.
- c) Principen om att åtgärda miljöskador genom att i första hand göra ingrepp vid källan till problemen.
- d) Principen om att förorenaren betalar.
- e) Principen om att inte öka de skadliga effekterna.
- f) Principen om kompensation vid större tekniska ingrepp.
- g) Principen om hållbar utveckling.
- h) Insats och vidareutveckling av bästa tillgängliga metoder och bästa miljöpraxis.
- i) Principen om att inte vältra över miljöföroreningar till andra bärarmedier.

Artikel 5

De avtalsslutande parternas åtaganden

För att uppnå målen i artikel 3 och med beaktande av principerna i artikel 4 åtar sig de avtalsslutande parterna följande:

- 1) Att bygga ut samarbetet och utbyta information med varandra, med betoning på de åtgärder för skyddet av Rhen som bedrivs på de avtalsslutande parternas respektive territorium.
- 2) Att på sina respektive territorier genomföra de internationella mätprogram och undersökningar beträffande Rhens ekosystem som kommissionen beslutat om samt att informera kommissionen om resultaten.
- 3) Att genomföra undersökningar i syfte att fastställa orsakerna till föreningarna och vilka som är skyldiga till dem.
- 4) Att på sina respektive territorier självständigt vidta åtgärder som bedöms vara nödvändiga och där minimikraven är följande:
 - a) För utsläpp av avloppsvatten som riskerar att påverka vattenkvaliteten skall tillstånd krävas i förväg, eller också skall utsläppet omfattas av allmänna föreskrifter med gränsvärden.
 - b) Utsläppen av farliga ämnen skall minskas successivt med slutmålet att helt eliminera utsläpp av sådana ämnen.
 - c) Övervakning skall ske av att tillståndskrav, allmänna föreskrifter och utsläppskrav följs.
 - d) Tillstånden och de allmänna föreskrifterna skall med jämna mellanrum ses över och anpassas i den mån som betydande förändringar av bästa möjliga metoder ger utrymme för det eller i den mån som recipientens skick kräver det.
 - e) Risken för föreningar på grund av incidenter eller olyckor skall i görligaste mån minskas genom föreskrifter, och erforderliga åtgärder skall vidtas i nödsituationer.
 - f) För ingrepp i form av anläggningsarbeten som riskerar att drabba ekosystem i betydande grad skall krävas förhandstillstånd, förbundna med erforderliga villkor, eller också skall de omfattas av allmänna föreskrifter.
- 5) Att på sina respektive territorier vidta de åtgärder som krävs för att genomföra de beslut kommissionen fattat i enlighet med artikel 11.
- 6) Att vid fall av incidenter eller olyckor, var följder kan äventyra Rhens vattenkvalitet, eller när högvatten hotar, utan dröjsmål underrätta kommissionen och dem av de avtalsslutande parterna som riskerar att drabbas, i enlighet med de förvarnings- och larmplaner som samordnas av kommissionen.

Artikel 6

Kommissionen

- 1. De avtalsslutande parterna skall bedriva fortsatt samarbete inom ramen för kommissionens verksamhet i syfte att omsätta denna konvention i praktiken.
- 2. Kommissionen skall vara en juridisk person. På de avtalsslutande parternas territorier skall kommissionen ha rättslig kapacitet som tilldelats juridiska personer i enlighet med nationell lagstiftning. Kommissionen skall företrädas av sin ordförande.

3. Frågor rörande arbets- och sociallagstiftning skall regleras genom gällande lag i den stat där kommissionen har sitt säte.

Artikel 7

Kommissionens organisation

1. Kommissionen skall bestå av delegationer från de avtalslutande parterna. Varje avtalslutande part skall utse sina ledamöter i delegationer, av vilka en skall vara chef för delegationen.

2. Delegationerna skall ha rätt att åtföljas av experter.

3. Ordförandeskapet för kommissionen skall innehas i tre år i följd av varje delegation i den turordning de avtalslutande parterna är uppräknade i ingressen. Den delegation som tar över ordförandeskapet skall utse kommissionens ordförande. Ordföranden får inte uppträda som talesman för sin delegation.

Om någon av parterna avstår från att utöva ordförandeskapet skall nästa avtalslutande part ta över det.

4. Kommissionen skall upprätta sina egna interna och ekonomiska bestämmelser.

5. Kommissionen skall besluta i frågor som rör den interna organisationen, uppläggningsen av den verksamhet som den anser nödvändigt samt den årliga driftbudgeten.

Artikel 8

Kommissionens uppgifter

1. För att målen i artikel 3 skall kunna uppnås skall kommissionen fullgöra följande uppgifter:

- a) Lägga upp internationella mätprogram och undersökningar rörande Rhens ekosystem och att utvärdera resultaten av dessa, vid behov i samarbete med forskningsinstitutioner.
- b) Ta fram förslag till enskilda åtgärder och handlingsprogram, där ekonomiska styrmedel kan ingå, med beaktande av beräknade kostnader.
- c) Samordna de avtalslutande staternas förvarnings- och larmplaner beträffande Rhen.
- d) Utvärdera verkan av beslutande åtgärder, varvid särskilt vikt läggs vid rapporterna från de avtalslutande parterna och resultaten av mätprogrammen samt undersökningarna av Rhens ekosystem.
- e) Utföra de övriga uppgifter som de avtalslutande parterna uppdrar åt kommissionen.

2. För detta ändamål skall kommissionen fatta beslut i enlighet med artiklarna 10 och 11.

3. Kommissionen skall varje år lägga fram en verksamhetsberättelse för de avtalslutande parterna.

4. Kommissionen skall informera allmänheten om i vilket skick Rhen befinner sig och om resultaten av sin verksamhet. Den kan utarbeta och offentliggöra rapporter.

Artikel 9

Kommissionens plenarmöten

1. Kommissionen skall sammanträda i ordinarie plenarmöte en gång årligen med ordföranden som sammankallande.

2. Extra ordinarie plenarmöten får sammankallas av ordföranden, på hans eget initiativ eller på begäran av minst två delegationer.

3. Ordföranden skall lägga fram förslag till dagordning. Varje delegation skall ha rätt att föra upp punkter på dagordningen för behandling.

Artikel 10

Kommissionens beslutsordning

1. Kommissionens beslut skall fattas enhälligt.

2. Varje delegation skall ha en röst.

3. Om de åtgärder som de avtalslutande parterna skall vidta enligt artikel 8.1 b faller inom Europeiska gemenskapens behörighet, skall gemenskapen ha ett röstetal lika med antalet medlemsstater som är parter i denna konvention, oaktat vad som sägs i punkt 2. Europeiska gemenskapen skall inte utöva sin rösträtt om de avtalslutande medlemsstaterna röstar, och omvänt.

4. Att en enda delegation lägger ned sin röst skall inte utgöra hinder för enhällighet. Denna bestämmelse skall inte gälla för Europeiska gemenskapens delegation. Att en delegation uteblir skall räknas som att den lägger ned sin röst.

5. De interna bestämmelserna för kommissionen får innehålla föreskrifter om ett skriftligt förfarande.

Artikel 11

Genomförandet av kommissionens beslut

1. Kommissionen skall i fråga om åtgärder som avses i artikel 8.1 b rikta sina beslut till de avtalslutande parterna i form av rekommendationer, varvid åtgärderna skall genomföras i enlighet med de avtalslutande parternas nationella lagstiftning.

2. Kommissionen får bestämma att dessa beslut

- a) skall verkställas av de avtalslutande parterna enligt en tidsplan,
- b) skall genomföras på ett samordnat sätt.

3. De avtalslutande parterna skall med jämna mellanrum rapportera till kommissionen om

- a) lagstiftning, föreskrifter eller andra åtgärder som de genomfört för att nationellt omsätta bestämmelserna enligt denna konvention och som de genomfört på grundval av beslut som kommissionen fattat,
- b) resultaten av de åtgärder som genomförts enligt punkt a,
- c) de problem som uppstår till följd av genomförandet av de åtgärder som avses i punkt a.

4. Om en avtalsslutande part inte är i stånd att genomföra kommissionens beslut, eller bara kan göra det delvis, skall parten, inom en tid som kommissionen bestämmer i varje enskilt fall, rapportera detta och ange skälen. Varje delegation har rätt att begära samråd, som skall äga rum inom loppet av två månader.

På grundval av rapporterna från de avtalsslutande parterna eller på grundval av samråden får kommissionen besluta om att sätta in åtgärder för att underlätta genomförandet av besluten.

5. Kommissionen skall upprätta en förteckning över sina beslut som riktar sig till de avtalsslutande parterna. Dessa skall en gång årligen, dock senast två månader före kommissionens plenarmöte, komplettera förteckningen genom att ange genomförandeläget för genomförandet av kommissionens respektive beslut.

Artikel 12

Kommissionens sekretariat

1. Kommissionen skall ha ett ständigt sekretariat, som skall utföra de uppgifter som kommissionen uppdragit åt det som skall ledas av en generalsekreterare.
2. De avtalsslutande parterna skall besluta om var sekretariatet skall ligga.
3. Generalsekreteraren skall utses av kommissionen.

Artikel 13

Fördelning av kostnader

1. Varje avtalsslutande part skall betala kostnaderna för sitt deltagande i kommissionen och för sin administration, och varje avtalsslutande stat skall betala kostnaderna för de undersökningar och åtgärder som genomförs på dess territorium.
2. Hur avgifterna till den årliga verksamhetsbudgeten skall fördelas mellan de avtalsslutande parterna skall fastställas i kommissionens interna och ekonomiska bestämmelser.

Artikel 14

Samarbete med andra stater, organisationer och externa experter

1. Kommissionen skall samarbeta med andra mellanstatliga organisationer och får rikta rekommendationer till dem.
2. Status som observatör får av kommissionen ges till
 - a) stater för vilka kommissionens verksamhet är av intresse,
 - b) mellanstatliga organisationer vars verksamhet har anknytning till konventionen,
 - c) icke-statliga organisationer i den mån som deras intresseområden eller verksamhet berörs.
3. Kommissionen skall utbyta information med icke-statliga organisationer i den mån som deras intresseområden eller verksamhet berörs. Särskilt gäller att kommissionen skall inhämta yttranden från dessa organisationer innan den fattar beslut i frågor som kan vara av särskilt stor betydelse för organisationerna, samt att kommissionen skall underrätta dem om de beslut den fattar.
4. Observatörerna får till kommissionen lägga fram uppgifter eller rapporter som är av betydelse för konventionens

mål. De får inbjudas att delta i kommissionens möten utan att ha rösträtt.

5. Kommissionen får besluta att inhämta råd från sakkunniga företrädare för etablerade icke-statliga organisationer eller från andra sakkunniga och inbjuda dem att delta i kommissionens möten.

6. I de interna och ekonomiska bestämmelserna skall fastställas villkoren för samarbetet samt erforderliga villkor för erkännande av samarbetspartner och för deras deltagande.

Artikel 15

Arbetspråk

Kommissionens arbetspråk skall vara tyska, franska och nederländska. Detta regleras närmare i de interna och ekonomiska bestämmelserna.

Artikel 16

Lösande av tvister

1. Vid fall av tvist mellan de avtalsslutande parterna beträffande tolkningen eller tillämpningen av konventionen, skall de berörda parterna söka lösa den genom förhandlingar eller på annat sätt som de godtar.
2. Skulle tvisten inte kunna lösas på detta sätt och förutsatt att parterna inte beslutar annorlunda, skall, på begäran av en av parterna, ett skiljedomsförfarande inledas i enlighet med bestämmelserna i denna konventions bilaga, som utgör en del av konventionen.

Artikel 17

Ikraftträdande

Varje avtalsslutande part skall, när den slutfört de förfaranden som krävs för att denna konvention skall träda i kraft, anmäla detta till regeringen i Schweiziska edsförbundet. Regeringen i Schweiziska edsförbundet skall lämna bekräftelse på att den tagit emot anmälan samt underrätta övriga avtalsslutande parter om detta. Konventionen träder i kraft den första dagen i den andra månaden som följer på mottagandet av den sista anmälan.

Artikel 18

Utträde

1. Efter en period på tre år efter det att denna konvention trätt i kraft skall varje avtalsslutande part äga rätt att när som helst träda ut ur konventionen genom att rikta en skriftlig anmälan till regeringen i Schweiziska edsförbundet.
2. Utträdet ur konventionen skall träda i kraft i slutet av det år som följer efter anmälan om utträde.

Artikel 19

Avtal m.m. som upphör eller fortsätter att gälla

1. I och med att denna konvention träder i kraft och oberoende av vad som sägs i punkterna 2 och 3 i denna artikel upphör följande avtal att gälla:
 - a) Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.

- b) Tilläggsprotokollet av den 3 december 1976 till avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.
- c) Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot kemisk förorening.

2. De beslut, rekommendationer, gränsvärden och andra åtgärder som grundas på Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening, på tilläggsprotokollet av den 3 december 1976 samt på Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot kemisk förorening skall fortsätta att gälla utan ändringar av deras rättsliga karaktär, så länge kommissionen inte uttryckligen upphäver dem.

3. Den kostnadsfördelning som avser den årliga verksamhetsbudgeten och som fastställs i artikel 12 i Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening, ändrat genom tilläggsavtalet av den 3 december 1976, fortsätter att gälla tills kommissionen har fastställt en fördelning i sina interna och ekonomiska bestämmelser.

Artikel 20

Original och depositarieexemplar

Denna konvention är upprättad på de tyska, franska och nederländska språken, varvid alla tre språkversioner äger lika giltighet, och skall deponeras hos Schweiziska edsförbundets regering, som skall överlämna en vidimerad kopia till var och en av de avtalsslutande parterna.

Upprättat i Bern den 12 april 1999.

För regeringarna i

Förbundsrepubliken Tyskland

Konungariket Nederländerna

Republiken Frankrike

Schweiziska edsförbundet

Storhertigdömet Luxemburg

För Europeiska gemenskapen

BILAGA

SKILJEDOMSFÖRFARANDE

1. Om de tvistande parterna inte beslutar annorlunda skall skiljedomsförfarandet i denna bilaga tillämpas.
2. Skiljedomstolen skall ha tre ledamöter. Sökanden och svaranden skall vardera utse en skiljedomare. De två skiljedomare som utsetts på detta sätt skall enas om en tredje skiljedomare, som skall vara ordförande i skiljedomstolen.

Om ordföranden i skiljedomstolen inte har utsetts inom loppet av två månader efter det att den andra skiljedomaren utsetts, skall ordföranden i Internationella domstolen utse ordföranden inom loppet av två månader efter begäran av den part som handlar först.
3. Om den ena av de tvistande parterna inte har utsett sin skiljedomare inom loppet av två månader efter mottagandet av begäran enligt artikel 16 i konventionen, får den andra parten vända sig till Internationella domstolens ordförande, som skall utse ordföranden i skiljedomstolen inom en frist på ytterligare två månader. Så snart som denne har utsetts skall han anmoda den part som ännu har utsett sin skiljedomare att göra det inom loppet av två månader. Om detta ännu inte har skett efter att denna frist har löpt ut skall han vända sig till Internationella domstolens ordförande som skall utse en skiljedomare inom en frist på ytterligare två månader.
4. Om ordföranden i Internationella domstolen i ovannämnda punkter skulle visa sig vara förhindrad att uppfylla begäran, eller om han är medborgare i någon av de tvistande parternas stater, skall ordföranden i skiljedomstolen eller den felande skiljedomaren utses av vice ordföranden i Internationella domstolen eller av den ledamot i Internationella domstolen med flest tjänsteår som inte är förhindrad att uppfylla begäran och som inte är medborgare i någon av de tvistande parternas stater.
5. De föregående bestämmelserna skall på samma sätt tillämpas för att utse skiljedomare eller ordförande när vakans uppstått.
6. Skiljedomstolen skall fatta sina avgöranden i enlighet med bestämmelserna i internationell lag, däribland bestämmelserna i denna konvention.
7. Skiljedomstolens avgöranden skall, såväl i procedurfrågor som i sakfrågor, fattas med majoritetsbeslut; den omständighet att en ledamot av domstolen är frånvarande eller lägger ned sin röst skall inte utgöra hinder för domstolen att fatta avgörande. Vid fall av lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst. Domstolens avgöranden är bindande för parterna. Parterna skall svara för kostnaden för respektive skiljedomare de utsett, och övriga kostnader skall delas lika. Om tillvägagångssättet i övriga frågor skall domstolen besluta.
8. Skulle tvist uppstå mellan två avtalsslutande parter, av vilka bara en är medlem av Europeiska gemenskapen, som själv är avtalsslutande part, skall den andra parten rikta motsvarande begäran samtidigt till medlemsstaten och Europeiska gemenskapen, vilka gemensamt och inom loppet av två månader efter mottagandet av begäran skall svara den andra parten huruvida det är medlemsstaten eller Europeiska gemenskapen, eller medlemsstaten och Europeiska gemenskapen gemensamt, som skall uppträda som part i tvisten. Om svar inte erhålls inom den angivna tiden, skall medlemsstaten och Europeiska gemenskapen anses som en och samma part i tvisten vid tillämpningen av denna bilaga. Det gäller också när medlemsstaten och gemenskapen uppträder gemensamt som part i tvisten.

PROTOKOLL OM UNDERTECKNANDE

Genom att underteckna Konventionen för skydd av Rhen avtalar cheferna för delegationerna i Internationella kommissionen för skydd av Rhen (ICPR) följande:

- 1) Följande dokument skall inte beröras av konventionen:
 - a) Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot klorförorening.
 - b) Avtalet genom skriftväxling den 29 april och 13 maj 1983 om ovannämnda konvention, vilket trädde i kraft den 5 juli 1985.
 - c) Förklaringen av den 11 december 1986 av cheferna för delegationerna från de regeringar som är avtalsslutande parter i Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.
 - d) Tilläggsprotokollet av den 25 september 1991 till Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot klorförorening.
 - e) Förklaringen av den 25 september 1991 av cheferna för delegationerna från de regeringar som är avtalsslutande parter i Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.
- 2) Begreppen "bästa tillgängliga metoder" och "bästa miljöpraxis" skall i sammanhang med Konventionen för skydd av Rhen förstås såsom de är beskrivna i Konventionen av den 17 mars 1992 för skydd och nyttjande av gränsöverskridande floder och internationella sjöar (bilagorna I och II), Konventionen av den 17 mars 1992 för skydd och nyttjande av gränsöverskridande floder och internationella sjöar samt Konventionen av den 22 september 1992 för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (tillägg 1).
- 3) Kommissionen skall även i fortsättningen ha sitt säte i Koblenz.
- 4) För varje lösande av sådana tvister mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen som inte berör någon annat stat skall artikel 219 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas.

Upprättat i Bern den 12 april 1999.

För regeringarna i

Förbundsrepubliken Tyskland

Konungariket Nederländerna

Republiken Frankrike

Schweiziska edsförbundet

Storhertigdömet Luxemburg

För Europeiska gemenskapen

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 november 2000

om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för lagring i Frankrike, Italien och Förenade kungariket av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevaccin och om ändring av beslut 2000/112/EG

[delgivet med nr K(2000) 3175]

(2000/707/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 14 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Inrättandet av antigenbanker utgör en del av gemenskapens strävan att inom gemenskapen upprätta beredskapslager av mul- och klövsjukevaccin, i enlighet med rådets beslut 91/666/EEG av den 11 december 1991 om att inom gemenskapen upprätta beredskapslager av vacciner mot mul- och klövsjuka ⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 1999/762/EG ⁽⁴⁾.
- (2) Laboratoire de pathologie bovine du Centre national d'études vétérinaires et alimentaires i Lyon i Frankrike och Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Brescia i Italien har enligt artikel 3 i det beslutet utsetts till antigenbanker för lagring av beredskapslager inom gemenskapen, och i samma artikel föreskrivs förfaranden för hur andra anläggningar får utses till antigenbanker enligt kommissionsbeslut.
- (3) Genom beslut 2000/111/EG ⁽⁵⁾ utsåg kommissionen Merial SAS i Pirbright i Förenade kungariket till tredje antigenbank och fastställde bestämmelser för hur antigen skall överföras från en bank som inte längre är godkänd. Gemenskapens ekonomiska bidrag för 2000 är avhängigt av kontraktet mellan kommissionen och

Merial SAS om överföring och lagring av antigen i enlighet med det här beslutet.

- (4) Kommissionens beslut 2000/112/EG av den 14 januari 2000 om fördelning av beredskapslager av antigener mellan de antigenbanker som inrättats som gemenskapens beredskapslager av vacciner mot mul- och klövsjuka och om ändring av beslut 93/590/EG och 97/348/EG ⁽⁶⁾ när det gäller lagringsplats för vissa kvantiteter och stammar av antigener tillämpas sedan den 1 februari 2000. Överföringen av antigener från Pirbright Institute for Animal Health till Merial SAS Pirbright försenades av tekniska skäl och därför fortsatte Pirbright Institute for Animal Health att fungera som antigenbank för kommissionen tills överföringen blev klar den 28 juni 2000.
- (5) Antigenbankernas funktioner och uppgifter fastställs i artikel 4 i beslut 91/666/EEG, och bidrag från gemenskapen får endast beviljas under förutsättning att dessa funktioner och uppgifter fullgörs.
- (6) De antigenbanker som betjänar gemenskapen bör beviljas ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen så att de kan utföra dessa funktioner och uppgifter under 2000.
- (7) Av budgetskäl bör det ekonomiska bidraget från gemenskapen beviljas för en period av ett år.
- (8) Av kontrollskäl bör artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/1999 tillämpas.
- (9) Beslut 2000/112/EG bör ändras med hänsyn till den försenade överföringen av antigener från Pirbright Institute for Animal Health till Merial SAS Pirbright, Förenade kungariket.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EGT L 368, 31.12.1991, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 301, 24.11.1999, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 33, 8.2.2000, s. 19.

⁽⁶⁾ EGT L 33, 8.2.2000, s. 21.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Frankrike ekonomiskt bidrag för lagring av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevaccin.
2. Laboratoire de pathologie bovine du Centre national d'études vétérinaires et alimentaires i Lyon i Frankrike skall lagra de antigener som avses i punkt 1. Bestämmelserna i artikel 4 i beslut 91/666/EEG skall tillämpas.
3. Det ekonomiska bidraget skall uppgå till högst 30 000 euro för perioden den 1 januari–31 december 2000.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall bevilja Italien ekonomiskt bidrag för lagring av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevaccin.
2. Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Brescia i Italien skall lagra de antigener som avses i punkt 1. Bestämmelserna i artikel 4 i beslut 91/666/EEG skall tillämpas.
3. Det ekonomiska bidraget skall uppgå till högst 30 000 euro för perioden den 1 januari–31 december 2000.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall bevilja Förenade kungariket ekonomiskt bidrag för lagring av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevaccin.
2. Institute for Animal Health i Pirbright i Förenade kungariket skall lagra de antigener som avses i punkt 1. Bestämmelserna i artikel 4 i beslut 91/666/EEG skall tillämpas.
3. Det ekonomiska bidraget skall uppgå till högst 15 000 euro för perioden den 1 januari–30 juni 2000.

Artikel 4

1. Det ekonomiska bidrag som avses i artiklarna 1.3, 2.3 och 3.3 skall betalas ut under förutsättning att den berörda medlemsstaten visar upp styrkande handlingar som visar att åtagandena har uppfyllts på ett effektivt sätt.
2. De styrkande handlingar som avses i punkt 1 skall överlämnas till kommissionen före den 1 mars 2001 och de bör innehålla följande:
 - a) Tekniska uppgifter om
 - mängd och typ av lagrade antigener (lagerbokföring),
 - lagerutrustning (tankarnas typ, antal och kapacitet),
 - säkerhetsanordningar (temperaturkontroll, stöldskydd),
 - försäkringar (brand, olycksfall).
 - b) Finansiella uppgifter (kostnadsredovisning enligt tabellen i bilagan).

Artikel 4

Artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/1999 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 6

I artikel 3 i beslut 2000/112/EG skall "1 februari 2000" ändras till "1 juli 2000".

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 november 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

FINANSIELLA UPPGIFTER RÖRANDE LAGRING AV ANTIGENER FÖR FRAMSTÄLLNING AV MUL- OCH KLÖVSJUKEVACCIN

Kostnadsredovisning

För perioden: till.....

Referensnummer för kommissionens beslut att bevilja ekonomiskt bidrag:

Bidragsmottagarens namn och adress:

Typ av kostnad	Belopp (Nationell valuta) ⁽¹⁾
1. Personal	
2. Anläggningstillgångar	
3. Förbrukningsmaterial	
4. Försäkring	
5. Hyreskostnader för lokaler	
Totalt	

⁽¹⁾ Alla kostnader skall vara uttryckta i nationell valuta.

Bidragsmottagarens intyg

Härmed intygas att

- ovanstående kostnader uppkommit i samband med de uppgifter som föreskrivs i beslutet och att de var nödvändiga för att fullgöra dessa uppgifter väl,
- kostnaderna är faktiska kostnader som omfattas av definitionen för ersättningsbara kostnader,
- alla handlingar som styrker kostnaderna finns tillgängliga för revision.

Datum:

Teknisk chef:

Underskrift:

Datum:

Ekonomisk ansvarig:

Underskrift:

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 6 november 2000****om ändring för tredje gången av beslut 1999/507/EG om vissa skyddsåtgärder avseende vissa flyghundar, hundar och katter från Malaysia (Västmalaysia) och Australien***[delgivet med nr K(2000) 3178]***(Text av betydelse för EES)**

(2000/708/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/43/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 18.7 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 1999/507/EG ⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2000/6/EG ⁽⁴⁾, fastställde kommissionen skyddsåtgärder, avseende vissa flyghundar, hundar och katter från Malaysia (Västmalaysia) och Australien när det gäller Nipah- och Hendravirus, i form av bland annat laborietester för hundar och katter som importeras till gemenskapen.
- (2) Hendravirus är enligt australisk lag en anmälningspliktig sjukdom och har inte rapporterats i Australien efter det att beslut 1999/507/EG fattades. Därför bör de bestämmelser i detta beslut som gäller Australien anpassas till sjukdomsläget i det landet, och särskilt bör kravet på laborietester av katter som importeras från Australien dras tillbaka.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i beslut 1999/507/EG ändras på följande sätt:

1. Andra stycket i punkt 2 skall utgå.
2. Följande skall införas som artikel 2.3:

”3. Förbudet i punkt 1 skall inte gälla för katter som transiteras, på villkor att de inte lämnar den internationella flygplatsens område.”

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 november 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 194, 27.7.1999, s. 66.

⁽⁴⁾ EGT L 3, 6.1.2000, s. 29.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 6 november 2000****om de minimikriterier som skall beaktas av medlemsstaterna när de utser organ enligt artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer***[delgivet med nr K(2000) 3179]***(Text av betydelse för EES)****(2000/709/EG)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.4 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 13 december 1999 antog Europaparlamentet och rådet direktiv 1999/93/EG om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer.
- (2) Bilaga III till direktiv 1999/93/EG innehåller krav för säkra anordningar för skapande av signaturer. Enligt artikel 3.4 i direktivet skall lämpliga offentliga eller privata organ som medlemsstaterna utser avgöra om säkra anordningar för skapande av signaturer överensstämmer med kraven i bilaga III och kommissionen skall fastställa kriterier som medlemsstaterna skall tillämpa för att avgöra om ett organ bör utses för att utföra sådana överensstämmelsebedömningar.
- (3) Kommissionen skall fastställa ovan nämnda kriterier efter samråd med den kommitté för elektroniska signaturer som inrättats enligt artikel 9.1 i direktiv 1999/93/EG.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Kommittén för elektroniska signaturer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta beslut är att fastställa kriterier som medlemsstaterna skall tillämpa när de utser nationella organ som skall ansvara för överensstämmelsebedömningar av säkra anordningar för skapande av signaturer.

Artikel 2

Ett utsett organ som utgör en del av en organisation med annan verksamhet än bedömning av huruvida säkra anordningar för skapande av signaturer överensstämmer med kraven

i bilaga III till direktiv 1999/93/EG måste gå att identifiera inom den organisationen. En klar åtskillnad måste göras mellan olika aktiviteter.

Artikel 3

Organet och dess personal får inte syssla med sådan verksamhet som kan stå i konflikt med en oberoende bedömning och integritet i samband med fullgörandet av deras uppgift. Organet måste i synnerhet vara oberoende av de inblandade parterna. Därför får inte organet, dess verkställande direktör och den personal som är ansvarig för att genomföra överensstämmelsebedömningen vara konstruktör, tillverkare, leverantör eller installatör av säkra anordningar för skapande av signaturer eller tillhandahållare av certifieringstjänster som utfärdar certifikat till allmänheten eller auktoriserad representant för någon sådan part.

Dessutom måste de vara ekonomiskt oberoende och får inte bli direkt inblandade i utformning, konstruktion, marknadsföring eller underhåll av säkra anordningar för skapande av signaturer och inte heller representera någon part som sysslar med sådan verksamhet. Detta utesluter inte möjligheten till utbyte av teknisk information mellan tillverkaren och det anmälda organet.

Artikel 4

Organet och dess personal måste, med stark yrkesmässig integritet, tillförlitlighet och tillräckliga tekniska kunskaper, vara kapabel till att fastställa att säkra anordningar för skapande av signaturer uppfyller de krav som finns i bilaga III till direktiv 1999/93/EG.

Artikel 5

Organet skall arbeta på ett öppet sätt med överensstämmelsebedömningen och skall dokumentera all relevant information beträffande detta arbete. Alla berörda parter måste ha tillgång till organets tjänster. De förfaranden som styr organets verksamhet måste förvaltas på ett icke-diskriminerande sätt.

Artikel 6

Organet måste ha tillräckligt med personal och resurser för att i vederbörlig ordning kunna utföra det tekniska och administrativa arbetet i anslutning till de uppgifter det utsetts att genomföra.

⁽¹⁾ EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

Artikel 7

Den personal som är ansvarig för överensstämmelsebedömningen måste ha

- fullgod teknisk och yrkesmässig utbildning, särskilt när det gäller teknik för elektroniska signaturer och IT-relaterade säkerhetsaspekter,
- tillfredsställande kunskaper om kraven för de överensstämmelsebedömningar de genomför och tillräcklig erfarenhet för att genomföra sådana bedömningar.

Artikel 8

Personalens opartiskhet skall garanteras. Deras ersättning skall inte vara beroende av antalet överensstämmelsebedömningar som genomförts och inte heller av resultatet av sådana bedömningar.

Artikel 9

Organet måste ha vidtagit ändamålsenliga åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet genom att till exempel skaffa lämpligt försäkringsskydd.

Artikel 10

Organet måste ha lämpliga anordningar och rutiner för att säkerställa att informationen som inhämtats i samband med utförandet av uppgifterna enligt direktiv 1999/93/EG eller enligt nationell lagstiftning som verkställer detta behandlas konfidentiellt, förutom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utsett organet.

Artikel 11

Då ett utsett organ låter någon annan utföra en del av överensstämmelsebedömningarna måste det säkerställa och kunna påvisa att uppgiften i fråga kan utföras på ett kompetent sätt. Det utsedda organet måste ta fullt ansvar för det arbete som utförs under sådana arrangemang. Det slutgiltiga beslutet skall tas av det utsedda organet.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 november 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

Till följd av ett tekniskt problem mellan publiceringen av förordning (EG) nr 2119/2000 (EGT L 252, 6.10.2000, s. 11) och förordning (EG) nr 2220/2000 (EGT L 253, 7.10.2000, s. 1) har inte rättsakternas nummer från 2120/2000 till 2219/2000 tilldelats.